

ogsaa i Landkommunerne adskillige Steder, fra at benytte den ny Skattelov i dens fulde Udstrækning. Vi kunne til Eks. ikke benytte Kildebeskatningen. Det betyder for os, at en stor Mængde af vore større Skatteydere, som ikke ere stærkt bundne til de enkelte Kommuner, ville forsvinde ganske rolig, og det vil have til Følge, at Middelstanden og Arbejderne der, som ikke godt kunne betale mere, end de gøre i Øjeblikket, ville blive trykkede endnu haardere. Det har derfor stor Betydning for os derude — i flere Købstæder er Skatteprocenten jo i Forvejen omkring 8, i Helsingør næsten $8\frac{1}{2}$ —, at København bliver stillet, om ikke fuldt ud, saa dog nogenlunde paa lige Fod med os. Derved kunde vi nemlig benytte de Bestemmelser i de ny Skatteløve, som man har ment i særlig Grad skulde gavne Købstæderne, og ramme visse større Indtægter forholdsvis haardere end de mindre og almindelige Indtægter, der flyde af Arbejde. Jeg tillader mig derfor at forespørge den ærede Indenrigsminister, om vi kunne vente i denne Rigsdagssamling at se et Forslag, der tager Sigte paa at ordne de københavnske Skatteforhold saaledes, at vi ikke ude omkring i Provinserne skulle blive for haardt trykkede af den lave Skat, der betales i København. Jeg vil haabe, at det maa lykkes at faa et saadant Forslag frem, saa vi kunne komme til at benytte de ny Skatteløve i den Udstrækning, som er tilsigtet.

J. Nielsen: Hvad jeg har paa Samvittigheden er et rent lokalt Spørgsmaal. Det angaar Udvidelse og Ombygning — Flytning for Resten ogsaa — af Hinnerup Station paa den østjydske Længdebane. Allerede for flere Aar siden indgav Beboerne Andragende til den daværende Generaldirektør og Trafikminister om at faa Stationen udvidet, og jeg har selv for flere Aar siden adskillige Gange tilladt mig at drage Spørgsmaalet frem i dette høje Ting og nærmere at paavise, hvor smaa og indskrænkede og utilstrækkelige alle Lokalerne ere paa Stationen i Forhold til den Trafik, som findes der. Jeg var ogsaa saa heldig, synes jeg da selv, den Gang at faa Løfte af to tidligere Trafikministre om, at der meget snart skulde tages fat paa Sagen. Uheldigvis — i alt Fald for dette Spørgs-

maals Skyld — gik disse Ministre den ene efter den anden saa hurtigt af, at de ikke fik Tid til at indfri deres Løfter. Paa Grund af de meget knappe Pengeforhold, vi have haft i det sidste Par Aar, har jeg i den Tid tiet helt stille om dette Spørgsmaal. Men nu er der jo en meget stærk Stigning i Trafikken saa godt som over hele vort Banevæsen, og netop paa denne Station har der i de senere Aar været en meget stærk Stigning baade af Gods- og Persontrafikken, en Stigning saa stærk, at Stationen er naaet op til at blive en af de største Landstationer i Jylland. Den har i de sidste Aar omtrent fordoblet sin Indtægt, saa at den nu staar paa en Indtægt af omtrent 50,000 Kr. aarlig. Det følger af sig selv, at vare Lokalerne for smaa for flere Aar siden, maa Manglerne nu være forholdsvis endnu større end da. Lokalerne ere saa smaa, at det ligefrem er uforsvarligt i flere Retninger. Pakrummet er saa lille, at det hverken kan rumme det halve eller det hele af Godset. Man maa benytte Stationsforstanderens Brændehus, undertiden pakke en Del ind i selve Kontoret, der er lille i Forvejen. Det forslaar ikke en Gang, man har flere Gange maattet lægge en hel Del Varer ude paa Stationspladsen med Presenninger over, hvorved de ofte udsættes for at blive mere eller mindre fordærvede, navnlig i Regnvejrsaar som i Aar. Det kunne Ejerne af disse Varer ikke være tjente med. Kontorlokalet er meget for lille, det skal baade være Billetsalgssted og Postekspedition, og der er en meget stor Post der, idet der derfra udgaar — saa vidt jeg erindrer — 9 Landpostbude. Ventesalen er forholdsvis endnu mindre. Paa en almindelig Lørdag eller Markedsdag, for ikke at tale om de store Festedage, kan hverken det halve Antal eller det hele af de Passagerer, der løse Billet, rummes der. De maa stoppes ind baade paa Kontoret og i Pakhuset, og ude paa Perronen staa de murede op paa hverandre. Perronen er desværre meget smal. Naar Toget kommer brusende, kan det ligefrem være livsfarligt, naar der staar en Stimmel derude, og det maa betragtes som et rent Under, at der ikke er sket Ulykker der. Beboelsesværelserne ere ogsaa meget smaa, og i Lofterne revner Gibsen bestandig. Lige saa hurtig Lofterne blive